
Z życia izb adwokackich : Izba krakowska

Palestra 30/5-6(341-342), 117-119

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

3.

**Powołanie adw. Andrzeja Sandomierskiego
do Komisji d/s rewizji prawa karnego**

W skład Komisji utworzonej zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 listopada 1980 r. w celu przygotowania wniosków wpływających z praktyki stosowania obowiązujących przepisów w zakresie prawa karnego

wszedł na podstawie nominacji Ministra Sprawiedliwości ze stycznia br. adw. Andrzej Sandomierski z Izby warszawskiej, sekretarz prawniczy NRA.

4.

**Ukazanie się 5 zeszytu tomu I Słownika Biograficznego
Adwokatów Polskich**

W miesiącu lutym br. został wydany i przekazany abonentom piąty zeszyt tomu I Słownika Biograficznego Adwokatów Polskich (SBAP). Ten piąty (dodatkowy) zeszyt kończy publikację tomu I Słownika, firmowanego przez

Naczelną Radę Adwokacką, Ośrodek Badawczy Adwokatury i Redakcję „Palestry”. Jak wiadomo, Redaktorem Naczelnym Słownika jest adw. dr Roman Łyczywek z Izby szczecińskiej.

5.

**Spotkanie Prezydium NRA
z członkami Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych**

W dniu 6 marca 1986 r. odbyło się w siedzibie NRA w Warszawie spotkanie przedstawicieli dwóch najliczniejszych zawodowych grup prawniczych w PRL, a mianowicie członków Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z członkami Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej. Obu delegacjom przewodniczyli: ze strony KRRP — prezes dr Józef Zych, ze

strony NRA — prezes dr Kazimierz Łojewski.

Przedmiotem obrad w tym wspólnym posiedzeniu było nawiązanie roboczych kontaktów wzajemnych i omówienie kilku doniosłych kwestii będących przedmiotem wspólnych zainteresowań.

Przewiduje się kontynuowanie wspólnych posiedzeń.

II. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

1.

Izba krakowska

W dniu 10 października 1985 r. zmarł w Krakowie adw. Stanisław Mierzwa. Pogrzeb odbył się 19 października 1985 r. w Krakowie i Wierz-

chosławicach, gdzie trumna została złożona w grobowcu-kaplicy obok trumny Wincentego Witosa.

Stanisław Mierzwa urodził się 27

stycznia 1905 r. w Biskupicach Radłowskich, graniczących z Wierchosławicami. Egzamin dojrzałości złożył w gimnazjum klasycznym w Tarnowie. Studia prawnicze odbył na Wydziale Prawa UJ, uzyskując stopień magistra praw w 1934 r. Jeszcze jako student a już jako zaangażowany działacz ludowy zwalczał tendencje do zniesienia autonomii akademickiej. Za posiadanie „ulotek”, których treść została podciągnięta pod publiczne zniesławienie władzy sanacyjnej (art. 127 k.k. z 1932 r.), wyrokiem Sądu Grodzkiego w Krakowie został skazany na karę grzywny 35 zł. Dnia 23 marca 1935 r. został wpisany na listę apl. adw., aplikację zaś odbywał w kancelarii adwokata dra Stanisława Grodzkiego.

W marcu 1945 r. ujawnił swoją konspiracyjną działalność polityczną w okresie okupacji hitlerowskiej i w tymże miesiącu został przewieziony wraz z gen. Okulickim i innymi b. członkami Delegatury na Kraj do Moskwy, gdzie był sądzony. Po pięciu miesiącach powrócił do kraju i uchwałą z 18 sierpnia 1945 r. został wpisany na listę adwokacką w Krakowie. Po roku, a ściślej 17 września 1946 r. został aresztowany, a następnie wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 10 września 1947 r. skazany za to, że jako zastępca sekretarza generalnego NKW PSL i wiceprezes zarządu wojewódzkiego PSL w Krakowie w maju i czerwcu 1946 r. przyjął trzykrotnie od współoskarżonego Kabata nielegalne wydawnictwa organizacji WIN. Czyn ten został zakwalifikowany jako przestępstwo z art. 7 m.k.k. w zbiegu z art. 88 § 1 i art. 86 §§ 1 i 2 k.k. W.P. S. Mierzwa został wtedy skazany na karę 10 lat więzienia, pozbawienie praw na 5 lat i konfiskatę całego mienia. Uchwałą zaś Rady Krakowskiej z 17 lutego 1946 r. został skreślony z listy adwokackiej. Karę odbywał we Wronkach przez siedem lat (w tym przez dwa lata w po-

jedynczej celi). Rada Państwa w dn. 15 lutego 1953 r. — w drodze łaski — zawiesiła S. Mierzwie wykonanie kary więzienia na 2 lata, a utratę praw ograniczyła do 3 lat [w nrze 41 z 1985 roku tygodnika „Wieści” ukazał się artykuł pt. „Stanisław Mierzwa (1905—1985)”, w którym autor artykułu stwierdził: „W połowie września 1946 r. Stanisław Mierzwa został niesłusznie aresztowany i skazany przez sąd wojskowy w 1947 r. na karę 10 lat więzienia”].

Po wyjściu na wolność S. Mierzwa podjął pracę jako radca prawny w Spółdzielni Usług Transportowych „Wisła”, a po odzyskaniu praw na podstawie ustawy amnestyjnej z 27 kwietnia 1956 r. został ponownie wpisany na listę adwokatów w dniu 21 września 1956 r. i wszedł potem do składu osobowego ZA Nr 3 w Krakowie. Od kwietnia 1959 r. do 1970 r. adw. Mierzwa wybierany był przez trzy kadencje na członka RA w Krakowie i pełnił w niej funkcje przewodniczącego Funduszu Wzajemnej Pomocy Koleżeńskiej. Od 1 stycznia 1976 r. zaprzestał wykonywania zawodu adwokata, ale od 4 czerwca 1976 r. do 18 kwietnia 1984 r. pełnił jeszcze funkcję przewodniczącego Komisji d/s Adwokatów Emerytów i Rencistów RA. Uchwałą z dnia 7 września 1978 r. NRA odznaczyła S. Mierzwę Złotą Odznaką „Adwokatura PRL”; był poza tym odznaczony medalem „Za zasługi dla Ruchu Ludowego”.

W związku z 40 rocznicą wybuchu II wojny światowej adw. Mierzwa podjął inicjatywę podjęcia prac, które by utrwaliły wkład adwokatury regionu krakowskiego w obronę polskości. Prace te są w toku, a jednym z jej przejawów było wmurowanie na frontonie budynku Izby krakowskiej w dniu 1 września 1979 r. tablicy dla uczczenia pamięci adwokatów i aplikantów adwokackich poległych w latach 1939—1945.

Dnia 29 listopada 1985 r. w Klubie Adwokata odbyła się akademія żałobna dla uczczenia pamięci Zmarłego. Sala była wypełniona po brzegi. Przemawiali adwokaci: Stefan Kosiński, Władysław Kosturek, Edward Kaleta, Mieczysław Kossek, inż. Wincenty Mierzwa. Adw. Stefan Kosiński podkreślił związaną adw. Mierzwy z zawodem adwokata („...poszedłem na studia prawnicze z zamiarem poświęcenia się zawodowi adwokata”) i cechy charakteru Zmarłego: skromność, pracowitość, odpowiedzialność za podjęte do wykonania zadanie, troska o godność zawodu adwokata, wierność

idealom i wiarę w przyszłość. Adw. Kosturek poświęcił dużo czasu w swym przemówieniu działalności konspiracyjnej S. Mierzwy w okresie okupacji niemieckiej, jego zaangażowaniu w pracach ówczesnych polskich struktur podziemnych. Adw. Kaleta mówił o S. Mierzwie jako działaczu ludowym od najmłodszych lat i jego powiązaniu z całą polską. Adw. Kossek wygłosił napisany przez siebie okolicznościowy wiersz dla upamiętnienia osoby Zmarłego. Inż. Jacek Mierzwa, syn Zmarłego, podziękował w imieniu rodziny za udział w pogrzebie i w akademii żałobnej.

2.

Dnia 11 stycznia 1986 r. Komisja Adwokatów Emerytów i Rencistów przy Okręgowej Radzie Adwokackiej w Krakowie zorganizowała wzorem ubiegłych lat ogólne uroczyste spotkanie noworoczne dla członków Koła i ich rodzin oraz dla członków ORA i jej pracowników.

Spotkanie zagał Przewodniczący Koła adw. Edward Kaleta. W części artystycznej wystąpił chór „Bard”, który wykonał liczne koledy i pastorałki. Jeden z członków chóru w zapowiedziach przedstawił historię tych utworów od najdawniejszych czasów oraz ich twórców. Zebrani gorącymi oklaskami dali wyraz swemu uznaniu dla wysokiego poziomu artystycznego wy-

konania. Występ przyczynił się do wzmożenia serdecznej atmosfery, jaka potem zapanowała, i było żal, że tak szybko minął.

Dziekan ORA adw. Marian Anczyk przedstawił najważniejsze obecnie problemy adwokatury w skali ogólnokrajowej i naszego regionu. Informacji na temat uprawnień adwokatów, wynikających z działalności Komisji Socjalnej i Funduszu Wzajemnej Pomocy udzielił adw. dr Zdzisław Radwanek. Nastąpiły tradycyjne życzenia Świąteczne i Noworoczne przy wspólnej herbacie. Nad stroną gospodarczą czuwała gospodyni Klubu p. Waksmundzka.

adw. Stefan Kosiński

3.

Barczo liczny był udział adwokatury w manifestacyjnym pogrzebie znanego działacza ludowego, bliskiego współpracownika Wincentego Witosa — adwokata Stanisława Mierzwy. Pogrzeb odbył się w Wierzchosławicach. Spośród kolegów-adwokatów przemawiał nad trumną m.in. adw. Zbigniew Dyka.

Nawiązaniem do tych uroczystości była Akademia w dniu 29 listopada 1985 r. w Klubie Adwokata w Krakowie, na którą przybyli koledzy adwokatów z dziekanem Izby Krakowskiej oraz zaproszeni goście i starzy działacze ludowi, by godnie uczcić Zmarłego.

Pierwszy mówca adw. dr Stanisław Kosiński przedstawił drogę Stanisława